

Studijní opora
pro předmět
**Řízení mysliveckých
organizací**

2022

Ing. Markéta Kalábová, Ph.D.

Řízení mysliveckých organizací

Studijní opora

Ing. et Ing. Markéta Kalábová, Ph.D.

2022

OBSAH

1. Organizace – definice pojmů, typy organizací, legislativní vymezení, postavení na trhu.....	4
2. Systémový přístup k řízení organizace.....	6
3. Podnikatelské prostředí České republiky v rámci EU.....	8
4. Rozhodování – charakteristika, typy rozhodování, úrovně rozhodování	10
5. Strategické řízení organizací, plánování	12
6. Řízení lidí – hlavní zásady a principy	14
7. Ekonomické hodnocení organizace jako produkčního systému (vstupy, výstupy, efektivita).....	16
8. Ekonomika myslivosti na úrovni státu	18
9. CIC, FACE, ČMMJ – principy hospodaření, řízení.....	20
10. Marketingové aktivity mysliveckých organizací.....	22
11. Dotace a jejich získávání v oblasti myslivosti, lesnictví, zemědělství	24
12. Principy hospodaření na ŠLP, VLS, LČR.....	26

PŘEDMLUVA

Předložená studijní opora je určena studentům předmětu Řízení mysliveckých organizací ve třetím ročníku bakalářského studia studijního programu Myslivost a péče o životní prostředí zvěře na Fakultě lesnické a dřevařské České zemědělské univerzity v Praze.

Tematicky se studijní opora zaměřuje zejména na charakteristiku, fungování a význam organizací, které působí v oblasti myslivosti. Součástí je také odlišnost rozhodování jednotlivých organizací v závislosti na specifikách daných jednotek, jejich typu a cílům organizace. Předmět navazuje na předměty Právní předpisy v myslivosti, Ekonomiku v LH a myslivosti a Administrativní systémy. Studijní materiál tak představuje nezbytný přehled pro porozumění a správnou interpretaci ekonomické reality v kontextu studijních programů na FLD ČZU. Součástí textu jsou i kontrolní otázky, seznam doporučené literatury a užitečné odkazy k jednotlivým tématům.

Za odbornou recenzi textu děkuji Ing. Miloslavu Zikmundovi, Ph.D.

*V Praze 1. 12 2021
Ing. et Ing. Markéta Kalábová, Ph.D.*

1. ORGANIZACE – DEFINICE POJMŮ, TYPY ORGANIZACÍ, LEGISLATIVNÍ VYMEZENÍ, POSTAVENÍ NA TRHU

Anotace: Hlavním cílem kapitoly je seznámit studenty s hlavními typy organizací, legislativou, která založení a fungování organizací provází a uvést hlavní typy organizací, které jsou pro fungování systému myslivosti klíčové.

Klíčová slova: organizace, mezinárodní organizace, typy organizací, podnik

Pojem organizace označuje určité organizované uskupení subjektů, které mají společné cíle a motivaci a vymezují se vůči okolnímu prostředí. Subjekt může být jednotlivec, ale i další skupina. Vzájemné vztahy v organizaci je třeba řídit a uspořádat. Základními znaky organizace jsou: vymezení vůči okolnímu prostředí, vlastní organizační struktura, rozdělení funkcí a plnění úkolů v rámci organizace i vně, společná koordinace aktivit, které vedou k naplnění společného cíle.

Mezi základní rozlišování patří, zda se jedná o organizace bez právního statutu (sociální uskupení, ilegální organizace) nebo jde o organizace, které mají právní základ ve formě právního statutu. Takové organizace mají vždy nějakou organizační strukturu, jasně definovaná pravidla. Každá organizace má svého vlastníka či definovanou vlastnickou strukturu a má manažery, jejichž odpovědností je řízení organizace, které je v souladu s důvodem založení a představou vlastníků.

Mezi základní typy organizací patří: obchodní/ekonomická organizace – podnik/firma/obchodní společnost; vládní organizace; mezinárodní organizace; neziskové organizace; politické strany; ozbrojené složky; zájmové společnosti; kluby; asociace; sdružení; profesní sdružení.

Organizace dále můžeme charakterizovat z ekonomického pohledu, kdy organizace je charakterizována jako produkční systém (analyzují se vstupy, výstupy, efektivita). Z pohledu sociologického je organizace systémem sociální struktury a interakce, ve které probíhají určité sociální vazby, komunikace. Z psychologického hlediska je řešen jedinec v rámci celé organizace (emotivní složka, myšlenkový proces, psychika jedince i skupiny, vzájemné chování a vystupování lidí). Organizace plní i funkci kulturně-antropologickou kdy představuje určitý kulturní systém (hodnoty, ideje, instituce společnosti). Z biologického pohledu je organizace považována za stěžejní prvek organismu důležitý k přežití a adaptaci na prostředí. Organizace také splňuje funkci sociálně-technického informačního systému prostřednictvím kterého se mezi jednotlivci předávají informace.

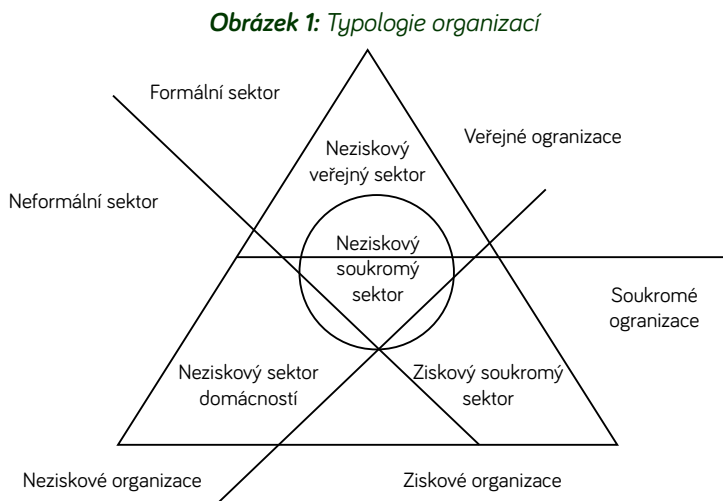
Mezinárodní organizace vytvářejí pravidla a systém pro uskutečňování mezinárodní spolupráce, sdružují státy nebo nevládní subjekty s cílem podporovat mezinárodní obchod, usnadňují a liberalizují obchodní toky. Členství je dobrovolné, nicméně prostřednictvím organizací jednotlivé subjekty prosazují své záměry určité politiky. Vliv mezinárodních organizací může být buď přímý (jejich činnost je zaměřena na konkrétní agendu – myslivost), nebo nepřímý (zaměřený na jiné oblasti s nepřímým dopadem na myslivost).

Podnik je subjekt, ve kterém dochází k přeměně vstupů na výstupy, je to ekonomicky a právně samostatná jednotka, která existuje za účelem podnikání. Základním předpokladem je kombinace výrobních faktorů, princip hospodárnosti, maximalizace výstupu a minimalizace vstupu, optimalizace vztahu mezi vstupy a výstupy, princip finanční rovnováhy (schopnost plnit své platební povinnosti v dané výši a v daných termínech), princip soukromého vlastnictví (vlastník si vyhrazuje právo přímo nebo nepřímo se zúčastňovat řízení podniku), princip autonomie – řízení tržními vztahy bez zásahů státu, princip ziskovosti – není nutnost zisku jako výsledku podnikatelské činnosti. Evropská Komise rozděluje podniky dle velikosti na mikropodniky (do 10 zaměstnanců, roční obrát do 2 mil. EUR, aktiva do 2 mil. EUR), malé podniky (do 50 zaměstnanců, roční obrát do 10 mil. EUR, aktiva do 10 mil. EUR), střední podniky (do 250 zaměstnanců, roční obrát do 50 mil. EUR, aktiva do 43 mil. EUR) a velké podniky, které tyto hodnoty přesahují.

Organizace je možné třídit na základě:

- vazby jejich agendy na odvětví myslivosti:
 - organizace, jejichž hlavní a jedinou náplní je agenda myslivosti a lov
 - organizace, jejich agenda je širší a myslivost a lov v ní představuje jednu z několika či mnoha dalších součástí
 - organizace, jejich vazba na myslivost a lov je velice volná, ale přesto může vykazovat činnost dané organizace efekty do oblasti myslivosti a lovu
- charakteru a členské základny:
 - organizace mezivládní (členská základnu tvoří národní státy/teritoria)
 - organizace mimovládní (členská základna je tvořena firmami, profesními svazy, institucemi, fyzickými osobami a dalšími)
- ziskovosti:
 - ziskové organizace
 - neziskové organizace
- zaměření sektoru
 - veřejné organizace
 - soukromé organizace

Výstižně vystihuje typologii organizací níže uvedený obrázek č.1:

Zdroj: Autor dle Rektořík, J. a kol. Ekonomika a řízení odvětví veřejného sektoru, 2007. s. 24

Literatura a užitečné odkazy:

Šedivý, M, Medlíková, O. Public relations, fundraising a lobbying: pro neziskové organizace. Grada Publishing a.s., 2012. ISBN: 9788024740409

Kontrolní otázky:

- 1) Jaký je význam organizace a organizování ve společnosti?
- 2) Objasněte základní hlediska využívaná pro třídění organizací ve vztahu k myslivosti a lovu.
- 3) Vyhledejte příklady mysliveckých organizací pro každý typ organizace
- 4) Jaký vliv na oblast myslivosti a lovu má OSN, WTO, EU a jaký CIC, FACE či ČMMJ? Jaké jsou rozdíly dopadů rozhodnutí daných organizací?
- 5) Do jakého typu organizace se řadí národní parky a jejich správa?

2. SYSTÉMOVÝ PŘÍSTUP K ŘÍZENÍ ORGANIZACE

Anotace: Cílem této kapitoly je představit nutnost organizování a utřídění fungování celého systému. V oblasti myslivosti bude uvedena struktura rozhodovacích pravomocí v České republice.

Klíčová slova: organizování, organizační architektura, systém, organizační struktura, honitba, držitel honitby, uživatel honitby, honební společenstvo, jakostní třída honitby, oblast chovu zvěře, myslivecká statistika

Organizování je označení pro cílevědomou činnost, jejímž konečným cílem je uspořádat prvky v systému, jejich aktivity, zajistit koordinaci, kontrolu tak, aby přispěly v maximální míře k dosažení stanovených cílů systému. Organizace je poté výsledek organizování. Zde je důležité vnitřní formalizované, zpravidla hierarchické uspořádání celku, určení relativně trvalejších vztahů nadřízenosti a podřízenosti, vymezení působnosti, pravomocí a odpovědnosti.

Organizační architektura představuje takový systém vztahů, jednání a chování lidí ve firmě, aby došlo k uspokojení aspirace ve společné činnosti. Mezi prvky organizační architektury patří lidské zdroje, organizační kultura, formální i neformální organizační struktura, strategie a procesy. Důležité pro rozhodnutí, jaká organizační struktura bude pro organizaci vhodná je, zda jde o centrální dělbu kompetencí či decentralní. V případě centrální dělby kompetencí je zde hlavní řídicí jednotka, která udává směr a chod celé organizace. Úkoly jsou dále předávány na nižší jednotky a ty jsou povinny se jimi řídit. V případě decentralizace má nižší jednotka určitou míru autonomie, může rozhodovat o svěřených úkolech a má i větší míru zodpovědnosti. Organizační struktura může být plochá, nebo strmá. V případě ploché organizační jednotky je na řídicí jednotku navázáno mnoho podřízených, je zde lepší komunikace a vysvětlení úkolů, ale větší zátěž na vedoucího celého týmu. V případě strmé organizační struktury je zodpovědnost přenesena na další podřízené pracovníky, kteří pod sebou mají další pracovníky, čímž může docházet k nepřesnému přenosu informací. Počet přímo podřízených pracovníků jednomu nadřízenému se označuje jako rozpětí řízení.

Základním prostorovým prvkem pro výkon práva myslivosti je **honitba**. Honitba je definována jako soubor souvislých honebních pozemků, které patří jednomu nebo více vlastníků, kteří jsou vymezeni v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti. Mezi nehonební pozemky patří zejména zastavená území obce, sady, zahrady a školky, které jsou řádně ohrazené a oplocené sloužící k jiným účelům, dále dálnice, silnice, letiště se zpevněnými plochami, hřbitovy a další pozemky, které jsou za nehonební označené orgánem státní správy myslivosti. Honitby jsou dále rozděleny dle druhu na honitby volné s minimální výměrou 500 ha a obory s minimální výměrou 50 ha. Součástí honitby může být i bažantnice. Z hlediska vlastnického poměru se rozdělují honitby vlastní a společenstevní. Dle způsobu využití může jít o honitbu režijní či pronajatou. Důležitými pojmy jsou držitel a uživatel honitby. **Držitel honitby** představuje dle současné legislativy osobu, která byla rozhodnutím orgánu státní správy myslivosti pro danou honitbu uznaná. Držitelem může být honební společenstvo¹ nebo vlastník honitby (fyzická či právnická osoba vlastní 100 % honebních pozemků). Držitel honitby může honitbu využívat sám, nebo ji může pronajmout. Pronajmout lze honitbu jen české fyzické nebo právnické osobě či mysliveckému spolku. V případě právnické osoby, která hospodaří s majetkem státu, nebo majetek státu spravuje, může honitbu pronajímat jen po provedení výběrového řízení. **Uživatel**

¹ Honební společenstvo = právnická osoba s charakterem neziskové organizace, která sdružuje vlastníky pozemků

honitby je osoba, která vykonává právo myslivosti v dané honitbě. Dle legislativy je uživatel honitby držitel honitby, který honitbu využívá sám, nebo osoba, které držitel honitby honitbu pronajal.

Honitba je zařazena do **jakostní třídy honitby**, která je určena podle její úživnosti. Ta vychází z přírodních podmínek v honitbě a stanovuje ji orgán státní správy myslivosti ve spolupráci s orgány státní správy lesů, zemědělství a ochrany přírody vždy, když dojde ke změně podmínek úživnosti honitby. Vyhláškou je stanoveno zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd, stejně jako způsob stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře. Na návrh jednoho nebo více držitelů honiteb rozhoduje orgán státní správy myslivosti o ustanovení **oblastí chovu zvěře**. Tedy takové oblasti, která je tvořena souvislým územím tvořeným souborem honiteb s přibližně stejně vhodnými přírodními podmínkami pro zvěř určené k chovu určitého druhu spárkaté zvěře (kromě srnčí zvěře, jelence a prasete divokého, místní populace, poddruhu či geografické rasy). Oblast chovu zvěře může být určena i pro vzácné druhy zvěře jako je tetřev, tetřívka, jeřábek nebo ohrožené druhy zvěře.

Myslivecká statistika umožňuje uživatelům honiteb a orgánům státní správy sledovat a následně vyhodnocovat myslivecké hospodaření ve vztahu k volně žijícím druhům. Na základě těchto hodnocení, která by měla být v pravidelných intervalech, je možné upravovat stávající mysliveckou politiku tak, aby přinášela co největší užitek, ale zároveň nedocházelo k zásahům do životního prostředí a jiných hospodářských činností prováděných člověkem.

Literatura a užitečné odkazy:

Veber, J. a kol. Management. Základy, moderní manažerské přístupy, výkonnost a prosperita. 2. aktualizované vydání. Praha: Management Press. 2014

[Zákon č. 449/2001 Sb. o myslivosti. 168/2001](#)

[Základní údaje o honitbách](#)

Kontrolní otázky:

- 1) K čemu slouží organizování a jaká je organizační struktura systému rozhodování v oblasti myslivosti v ČR? Jaké výhody/nevýhody přináší?
- 2) Jaké jsou výhody a nevýhody ploché a strmé organizační struktury?
- 3) Co je to organizační architektura? Jaké jsou její prvky?
- 4) Jaké jsou výhody/nevýhody centralizace/decentralizace

3. PODNIKATELSKÉ PROSTŘEDÍ ČESKÉ REPUBLIKY V RÁMCI EU

Anotace: Hlavním cílem této kapitoly je seznámit studenty s podnikatelskou činností v rámci Evropské unie tak, aby studenti byli schopni rozhodnout, jaká forma organizace bude v oblasti myslivosti a lovu nevhodnější a proč, jaké jsou možnosti a povinnosti pro provozování podnikatelské činnosti v České republice v rámci evropského společenství.

Klíčová slova: podnikání, živnost, fyzická osoba, právnická osoba, volný trh, Evropský hospodářský prostor, Evropská unie, ochrana hospodářské soutěže

Podnikání je definované jako soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených zákonem. Živnostenské podnikání představuje specifické podnikání v oblasti výroby, obchodu a poskytování služeb. Provozovat živnost je možné pouze na základě živnostenského oprávnění. Z hlediska organizačně právní formy podnikání je možné podniky členit na podnikání fyzických osob, podnikání právnických osob (osobní společnosti, kapitálové společnosti, družstva). V každé z uvedených organizací existují odlišnosti v rámci míry osobního i podnikatelského rizika, které je dáno omezeným či neomezeným ručením a s tím související možnost financování podniku, daňové zatížení či další zákonné povinnosti, jako je například odvádění daní, povinnost provádět audit, zveřejňovat informace atd.

Vznik volného trhu a s tím související usnadnění podnikání byl jedním ze společných cílů ekonomické integrace evropského společenství. Hlavním záměrem bylo odstranit bariéry mezi jednotlivými zeměmi tak, aby došlo k zjednodušení obchodu. Jednalo se především o odstranění či sjednocení celních, daňových, technických a administrativních překážek. Byl vytvořen hospodářský prostor, v němž byly propojeny oblasti obchodu zboží, služeb, pracovníků i kapitálu, které umožňují naplňovat tzv. čtyři svobody: svoboda volného pohybu zboží, služeb, osob a kapitálu. Země si od toho slibovaly zvýšení ekonomické prosperity a zejména posílení celku vůči ostatním velkým ekonomikám.

Mezi nejdůležitější organizaci v evropském prostoru patří Evropská unie, která se skládá z řady orgánů. Evropská komise je výkonným orgánem a nese zodpovědnost za ochranu hospodářské soutěže na vnitřním trhu. Komise dohlíží na dodržování legislativy a může udělovat sankce v případě zjištěného pochybení. Komise je rozdělena na oddělení, která jsou podřízena Generálnímu ředitelství.

Evropská rada je vrcholným orgánem EU a věnuje se strategickému směřování celé unie. Rada Evropské unie, též označována jako Rada ministrů, schvaluje ve spolupráci s Evropským parlamentem veškerou legislativu. Mezi nejdůležitější součásti patří Rada ministrů odpovědných za hospodářství a finance (ECOFIN). Nově také byla vytvořena Rada pro konkurenceschopnost, která se zaměřuje na právní akty související s vnitřním trhem, výzkumem a vývojem celého průmyslu.

Politika na ochranu životního prostředí sice původně nebyla předmětem zakladatelských smluv, ale postupně se dostala do prioritní činnosti jednotlivých orgánů v rámci programu vnitřního trhu. Hlavním cílem bylo zabránit degradaci životního prostředí, zejména s ohledem na znečištění vody a ovzduší. Důležitým počinem bylo přijetí opatření o posuzování vlivu na životní prostředí u všech investičních záměrů.

V průběhu trvání evropského společenství se objevila další priorita, a to ekonomická a sociální soudržnost. Cílem bylo snížit ekonomické a sociální rozdíly pomocí strukturálních fondů, které jsou součástí evropského rozpočtu. Země, které jsou produktivnější, a tedy bohatší, vyčleňují finanční prostředky pro země na nižším stupni ekonomického rozvoje.

V rámci Evropské unie jsou stanovena soutěžní pravidla EU, která se týkají čtyř oblastí: zákaz dohod podniků a jejich sdružování (vznik kartelů²) zaměřené na omezení soutěže v obchodě na vnitřním trhu; zneužití dominantního postavení na vnitřním trhu; omezení slučovat podniky; zákaz státních subvencí.

Myslivost může být také předmětem podnikání. Vlastník zemědělských a lesních pozemků může docílit uznání vlastní honitby. Pokud v ní chce provozovat myslivost na vlastní účet, musí ustanovit mysliveckého hospodáře. Pokud držitel honitby honitbu pronajme, musí nájemce splnit následující podmínky: česká právnická osoba, musí buď v pronajaté honitbě zemědělsky nebo lesnický hospodařit, nebo musí být myslivost uvedena v předmětu jeho činnosti, a statutární orgán /nebo jeden jeho člen nebo odpovědný zástupce/ musí mít platný český lovecký lístek. Funkce odpovědného zástupce být v tomto případě nemusí, ale je vhodné ji sloučit právě s osobou mysliveckého hospodáře

Pro kvalifikaci české právnické osoby jako nájemce honitby jsou v zákoně uvedeny dvě podmínky. První podmínka souvisí s mysliveckou kvalifikací statutárního orgánu případně odpovědného zástupce. Druhá podmínka pak je vymezena přímo pro právnickou osobu, která musí buď v honitbě zemědělsky nebo lesnický hospodařit, nebo mít myslivost uvedenu v předmětu své činnosti. Hospodaření musí být zapsáno v předmětu činnosti v obchodním rejstříku, Není však vyžadováno vlastnictví pozemků a ani jejich vedení v katastru nemovitostí. U myslivosti, která je uvedená v předmětu činnosti, nemusí právnická osoba v obvodu honitby vlastnit, mít v nájmu nebo hospodařit na žádném z pozemků.

Literatura a užitečné odkazy:

STRAKOVÁ, J. Malé a střední podniky v ČR – současnost a vize. Grada Publishing, a.s., 2020. ISBN 9788027116669

[Evropský hospodářský prostor](#)

[Zákon o obchodních korporacích](#)

Kontrolní otázky:

- 1) Jaké jsou výhody/nevýhody založení podnikání jako fyzické/právnické osoby. Jaký typ je pro podnikání v myslivosti nejběžnější a jaký je z Vašeho pohledu nevhodnější a proč?
- 2) Jaké jsou rozdíly při založení a fungování obchodních společností?
- 3) Určete, co je to živnost a jaké jsou zákonné požadavky na založení živnosti.

² Kartel =

4. ROZHODOVÁNÍ – CHARAKTERISTIKA, TYPY ROZHODOVÁNÍ, ÚROVNĚ ROZHODOVÁNÍ

Anotace: Cílem kapitoly je uvést hlavní principy rozhodování a jejich modely, úrovně zejména s aplikací na oblast myslivosti

Klíčová slova: rozhodování, stav světa, racionálně ekonomický model, administrativní model

Jednou z manažerských funkcí je rozhodování. Herbert A. Simon rozlišuje 4 základní fáze: analýza okolí, návrh řešení, volba řešení, kontrola výsledku. Mezi základní prvky rozhodovacího procesu patří především **cíl rozhodování** = určitý stav, kterého se má dosáhnout. Komplementární dílčí cíle jsou takové, které lze naplnit zároveň (např. zvýšení kvality produkce, zkrácení dodacích lhůt, zvýšení pohotovosti servisu). Konfliktní dílčí cíle však nelze dosáhnout zároveň a je nutné rozhodnout, který budeme sledovat (např. úspory nákladů a růst spokojenosti zaměstnanců, snižování nákladů a zvyšování pohotovosti dodávek). Cíle lze vyjádřit kvalitativně, nebo kvantitativně. Při rozhodování hraje roli, kdo je subjekt rozhodování (jednotlivec či skupina lidí (orgán)). Stav světa je označení pro scénáře, tedy budoucí vzájemně se vylučující situace, které mohou nastat po realizaci varianty rozhodování. Manažer se o budoucím stavu světa rozhoduje za jistoty, za rizika či za nejistoty.

Rozlišuji se dva modely rozhodování:

Racionálně ekonomický model, tedy takové rozhodování, které maximalizuje dosažení určených cílů, předpokladem je znalost všech variant vedoucích k dosažení stanoveného cíle a znalost všech důsledků variant. Každou variantu je možno ohodnotit kvantitativně. Na základě toho se vybírá nejlepší varianta, tedy ta s nejlepším užitekem. Tento model je normativní a uplatňuje princip optimalizace.

Administrativní model, model, kdy rozhodovatel disponuje omezeným rozsahem informací, má omezené schopnosti řešit rozhodovací problémy (zjednodušený obraz reálného světa), není možné stanovit všechny varianty vedoucí k dosažení cíle, nehledá se optimální variantu, ale volí se varianta, která je dostatečně dobrá, je zde časový tlak a omezenost zdrojů. Uplatňuje se princip satisfakce – volí první variantu, která splňuje aspirační úroveň (přiměřený podíl, dostatečný zisk). Jedná se o deskriptivní model.

V rozhodování v oblasti myslivosti se střetávají různé skupiny a jejich cíle. Cílem mysliveckého hospodaření z pohledu státu a priorit definovaných zákonem je takové hospodaření, které bude udržovat stabilní, udržitelnou, kvalitní populaci jednotlivých druhů zvěře. (otázka původnosti druhu). Cílem vlastníků pozemků je udržovat takové stavy zvěře, které povedou k minimalizaci škod na zemědělských a lesních plochách. Uživatel honitby bude zase preferovat vyšší stavy zvěře pro uspokojení zájmových aktivit, případně bude preferovat větší podíl trofejové zvěře, neboť tu může prodat poplatkovým lovcům.

Rozhodování a správa agendy je několikastupňová. Ústředním orgánem státní správy myslivosti v České republice je Ministerstvo zemědělství, na území národních parků Ministerstvo životního prostředí. Na krajské úrovni je orgánem krajský úřad v přenesené působnosti. Pro území hlavního města Prahy Magistrát hlavního města Prahy. Další úroveň orgánu státní správy myslivosti představují obce s rozšířenou působností (ORP).

Ministr zemědělství zřizuje Mysliveckou radu, která slouží jako jeho poradní orgán a je složena ze zástupců správních úřadů, celostátně působících mysliveckých organizací, zemědělských a lesnických organizací, vysokých škol a výzkumných ústavů působících v oblasti myslivosti.

Dalším důležitou organizací je Českomoravská myslivecká jednota (podrobně viz kapitola 9). Pod ČMMJ spadají okresní myslivecké spolky, které jsou významnou součástí fungování myslivosti v ČR. Pod ČMMJ spadají i odborné zájmové kluby, které mají dlouholetou tradici a sdružují členy s konkrétním zájmem. V rámci ČMMJ jsou organizovány převážně pod Kulturně-propagační komisi. V současné době existuje 9 klubů ČMMJ.

Literatura a užitečné odkazy:

Veber, J. a kol. Management. Základy, moderní manažerské přístupy, výkonnost a prosperita. 2. aktualizované vydání. Praha: Management Press. 2014

[Kluby ČMMJ](#)

[OMS ČMMJ](#)

Kontrolní otázky:

- 1) Jaká je hierarchie rozhodovacího procesu v rámci myslivosti v ČR?
- 2) Jaké jsou orgány státní správy myslivosti? Jaké jsou odlišnosti pro národní parky?
- 3) K čemu slouží okresní myslivecký spolek? Jaká je jeho funkce a jak může vstoupit do rozhodovacího procesu v oblasti myslivosti?
- 4) Co je myslivecká rada a kdo jsou aktuálně její členové?
- 5) Co jsou a k čemu slouží odborné zájmové kluby ČMMJ? Uveďte příklady.

5. STRATEGICKÉ ŘÍZENÍ ORGANIZACÍ, PLÁNOVÁNÍ

Anotace: Cílem kapitoly je vysvětlit současné přístupy k řízení organizace prostřednictvím předem stanoveného strategického plánu, cílů a strategií.

Klíčová slova: strategické řízení, taktické řízení, operativní řízení, strategické plánování, strategický plán, vnitřní, vnější prostředí organizace, strategie, strategický cíl

Strategickému řízení organizace se věnuje vrcholový management, který stanovuje klíčové faktory, směr rozvoje organizace a její celkové fungování většinou v horizontu 3 – 5 let. **Taktické řízení** směřuje k naplnění strategických cílů ve formě ročních plánů včetně stanovení rozpočtu. **Operativní řízení** naplňuje cíle taktické prostřednictvím operativních plánů s kratším časovým horizontem (např. měsíční plán, týdenní plán, plán směny atd.).

Strategické plánování je důležitou součástí systematického řízení organizace (podniku, obce či regionů). Hlavním cílem je, aby subjekt efektivně využíval veškeré disponibilní zdroje a dostatečně včas reagoval na změny vnějšího prostředí. Strategie označuje soubor zkušeností a postupů, které vedou k dosažení stanoveného cíle.

Strategický plán je dokument, který by měl splňovat následující kritéria: dlouhodobost (zpracován min. na období 4 let), systematicčnost (návaznost na další odvětví), určení priorit směřování (definování priorit, které se dále rozpracují), provázanost (mezi jednotlivými opatřeními v návaznosti na cílové skupiny), aktuálnost (potřeba průběžně měnit a upravovat dle aktuálních změn), otevřenost (směrem k potřebám a námětům občanů) a reálnost (splnitelný v časovém horizontu).

Při procesu strategického a programového řízení organizace je potřeba vycházet ze znalosti vnitřního i vnějšího prostředí.

Mezi fáze tohoto procesu například patří:

- situační analýza – vnitřní analýza podniku (zdroje – lidské, finanční, ostatní)
- analýza vývojových trendů v dané oblasti (analýza vnějšího prostředí – např. pomocí metody PEST, PESTEL)
- SWOT analýza – analýza silných, slabých stránek organizace, příležitostí a hrozeb pro organizaci
- stanovení strategické vize a strategického směřování organizace
- formulace rozvojové strategie
- rozpracování strategie do opatření, aktivit a klíčových projektů
- určení rozpočtu pro realizaci strategie
- implementace strategie
- monitorování, kontrola a hodnocení realizace

Strategie je odlišná na základě subjektu, kterým může být podnikatelský subjekt, jehož základním cílem je zisk, státní a veřejné organizace, nevládní organizace, osobní strategie.

V rámci strategického řízení a plánování mysliveckých organizací je potřebné, aby specifický strategický cyklus vycházel z detailní znalosti biologie zvěře, etologie a vzájemného propojení se zemědělskou a lesní výrobou. Stanovení odpovědnosti za hospodaření s volně žijícími živočichy – zvěří, jako součásti ekosystémů – vlastník ~ stát, důsledky variant rozhodnutí, formulování cílů, plánování (dlouhodobé, krátkodobé), formulace variant opatření k dosažení cílů se zohledněním souvislostí biologických, ekonomických a rizik, metody vyhodnocování strategie a její korekce

Stanovené cíle a strategie k nim směřující mohou být často protichůdné napříč organizační strukturou v České republice. Jiné cíle bude sledovat orgán státní správy myslivosti, vlastník pozemku, na kterém se myslivecky hospodaří, držitel a uživatel honitby i samotný jednotlivec vykonávající právo myslivosti na daném území. Aby došlo k sjednocení vizí a cílů musí být nastaven jednotný přístup, včetně podrobného plánu a nesmí chybět ani kontrola včetně udělování sankcí v případě pochybení.

Kontrola a průběžné vyhodnocování naplnění strategie v souladu s manažerskou praxí slouží ke ověření správnosti (funkčnosti) strategie. Pokud se při kontrole zjistí, že postup k dosažení cíle nebyl vhodně nastaven, je nutné celou strategii zrevidovat, zjistit chybný prvek a nastavit nová opatření vedoucí ke splnění daného cíle. Mezi kvantitativní ukazatele mohou zejména u podniků sloužit finanční ukazatele výkonnosti a rentability. Další ukazatele mohou být kvalitativního charakteru, které se mohou do určité míry dále kvantifikovat. Například v případě státní správy je cílem kvalitní zvěřní populace ve stanoveném poměru pohlaví, druhově vyrovnaná skladba odpovídající kapacitě prostředí. Uvedené je kvantifikované zákonem či vyhláškami.

Mezi strategické cíle v myslivosti do roku 2030 patří optimalizace početních stavů jednotlivých druhů zvěře podle věku a pohlaví v souladu tak, aby při současné dosažení shody s požadavky vlastníků, nájemců honebních pozemků tak, aby počet odpovídal přírodním podmínkám, které umožňují přirozený vývoj populací a ekosystémů bez škod zvěří. Dalším cílem je změna dnešního jednostranně intenzivně využívání kulturní krajiny jako životního prostředí nejen lidí, ale i volně žijících živočichů a zvěře ve prospěch větší rozmanitosti krajiny a hospodaření v krajině (střídání plodin, rozčlenění současného velkoplošného hospodaření). V neposlední řadě chce státní správa myslivosti zvýšit obecné povědomí o významu myslivosti v oblasti péče o přírodu, podpořit komunikaci s veřejností a vzdělanost. Mezi konkrétní opatření k naplnění cílů patří zejména důsledná kontrola sčítání zvěře a kontrola odlovených kusů a jejich evidence; schvalování plánu lovu držitelem honitby a státní správou myslivosti atd.

Literatura a užitečné odkazy:

Veber, J. a kol. Management. Základy, moderní manažerské přístupy, výkonnost a prosperita. 2. aktualizované vydání. Praha: Management Press. 2014

[Strategické cíle v myslivosti do roku 2030](#)

Kontrolní otázky:

1. Co je strategické řízení, plánování, strategie a k čemu slouží v oblasti myslivosti?
2. Jaký je postup pro sestavení strategického plánu např. podniku, který provozuje loveckou cestovní kancelář?
3. Jakým způsobem je prováděna kontrola plnění strategických cílů v oblasti myslivosti?
4. Jaké jsou další opatření pro naplnění strategických cílů myslivosti do roku 2030?

6. ŘÍZENÍ LIDÍ – HLAVNÍ ZÁSADY A PRINCIPY

Anotace: Cílem kapitoly je představit hlavní teoretické přístupy moderní doby k řízení lidských zdrojů tak, aby bylo naplněno poslání organizace.

Klíčová slova: mise, vize, osobní vize, motivace, leadership, vnitřní motivace, vnější motivace, metoda cukru a biče, metoda cestou, metoda motivace cíli, akceschopnost, seberegulace, hrdinství

Aby mohl manažer správně řídit organizaci, musí být na počátku jasně definováno její směřování, její vize. Za vizi se považuje určitá představa v budoucnosti a odpovídá na změny ve společnosti, které tato organizace přinese. Mise je potom cesta, která vede ke splnění vize. Mise odpovídá na otázky, proč organizace právě teď existuje, jaký je její smysl. Řešením je konkrétní produkt/činnost a její výsledek. Vize, mise a řešení tvoří poslání dané organizace.

Příklad vize LČR: „*LESY ČR jako stabilní, odborně zdatný a finančně soběstačný hospodář pečující o přirozené ekosystémy, druhově pestré, odolné lesy a vodu v ekologicky harmonické krajině.*“

K naplnění vize by měl pomáhat každý zaměstnanec dané firmy, při správné motivaci zaměstnanců je tedy nutné se vždy snažit, aby lidé znali vizi firmy, ztotožnili se s ní a naplňovala jejich osobní vize, jen tak se daří organizaci posouvat vpřed.

Motivace je soubor faktorů, které ovlivňují chování jedince určitým směrem. V organizacích se využívá několik metod motivování zaměstnanců. Mezi nejvyužívanější, avšak podle posledních výzkumů zcela nevhodnou, se jeví vnější motivace metodou pobídky cukru a bičem, tedy taková, kdy manažer používá příkazy a po jejich splnění následuje odměna, při nesplnění či nevhodném plnění následuje trest. Při této metodě se nevyplavuje tolik látky spokojenosti, která ovlivňuje kreativitu, paměť a schopnost učit se, naopak vede k nespokojenosti zaměstnance, kterou předává i na ostatní kolegy. Tato metoda dobře fungovala na polích v době nevolnictví, kdy byla důležitá manuální práce. Avšak dnes je v organizacích nutné především kreativní myšlení u většiny úkolů (improvizace, hledání netradičního řešení). Po zmizení vnější motivace, není zaměstnanec schopen dělat věci sám od sebe (např. studenti se učí kvůli známám, po absolvování školy se již přestanou vzdělávat)

Lepší metodou, kterou uplatňuje určitá část firem, je **metoda vnitřní motivace cíli**. Zaměstnanec si vytvoří určitou představu budoucí spokojenosti, stanoví si určitý cíl (auto, dům, ...). Manažer zaměstnance podporuje, často o jeho cílech ve firmě mluví. Avšak po cestě k cíli ještě člověk spokojený není, protože danou věc ještě nemá. V okamžiku dosažení dojde k jednorázovému uspokojení a pocitu štěstí (studenti složí zkoušku), nicméně již po pár dnech si daný zaměstnanec stanoví ještě větší cíl, neboť již uspokojení necítí. Jako nejlepší metoda se tedy osvědčila **metoda vnitřní motivace cestou**. Pokud lidé v organizaci dělají to, co dělat chtějí a v čem zároveň vidí smysl, vznikne nejsilnější motivace. Vize organizace se musí propojit s osobní vizí člověka. Na cestě jsou pouze milníky, které ukazují, zda na cestě jdeme správným směrem. Spokojenost v přítomnosti znamená výsledky v práci, což přináší výsledky celé organizaci a ta tak slaví úspěch.

S naplňováním vize společnosti také souvisí dva typy činností, které zaměstnanec v průběhu pracovního procesu vykonává. Ty, co dělá pro sebe a ty, které koná pro ostatní. Již z historického hlediska se prokázalo, že se vyplatí spolupracovat a vzniká tak skupinová synergie. Sinek, S.: „*Najmete-li někoho jen proto, že umí dělat nějakou práci, bude pracovat jen pro Vaše peníze. Ale pokud najmete lidi, kteří věří tomu, čemu věříte vy, budou pro vás pracovat s nasazením krve, potu a slz.*“

Dnes se v souvislosti se správným vedením zaměstnanců používá termín koučování jako metoda, jak uvolnit potenciál člověka a umožnit mu tak maximalizovat výkon. Manažer by tak měl vidět potenciál zaměstnanců a podle toho dávat úkoly (ne podle výkonu). Správný manažer by měl mít akceschopnost, seberegulaci a hrdinství. Akceschopnost spočívá ve schopnosti si poručit a poslechnout se. Pokud k nějakému úkolu je pocitována emoční averze, je dobré si úkoly rozdělit na menší díly a ty poté postupně plnit. Pokud dojde k přerušení návyku, například z důvodu nemoci, je potom vhodné se vrátit k určité minimální laťce výkonu, aby nedošlo k přetížení a frustraci z nesplnění. Se správným nastavením akceschopnosti bojuje manažer kvůli tzv. rozhodovací paralýze, kdy existuje velké množství voleb, ale nelze s jistotou určit, jaké výsledky rozhodnutí přinese (jakou činnost vybrat, jakou

organizaci pro spolupráci, jaký trh, na jaký segment se zaměřit...). Výběr těžko porovnatelných variant tak může vyústit do „nečinnosti“. Problém může vzniknout i v případě výběru, neboť poté manažer volby lituje, neboť má pocit, že ta druhá varianta by byla lepší. Nástrojem ke zvládnutí může být tzv. todo list, tedy seznam úkolů, které je nutné splnit. Stejně listy se pak dají vytvořit pro celou organizaci.

Literatura a užitečné odkazy:

Ludwig, P. *Konec prokrastinace*. Praha: Jan Melvil Publishing, 2013

Whitmore, J. *Koučování*. London: Nicolas Brealey Publishing, 2019

Kontrolní otázky:

- 1) Co je to vize a mise organizace. Jaké jsou odlišnosti od mezinárodních a národních organizací? Existuje rozdíl ve vizi neziskové a ziskové organizace? Uveďte příklady vizí.
- 2) Jaké jsou druhy motivace a jaká je v oblasti řízení lidí v organizaci nevhodnější a proč.
- 3) Z čeho se skládá plat zaměstnance státní správy myslivosti, v jaké výši se pohybuje a jak se plat liší od mzdy zaměstnance soukromé firmy?
- 4) Jaké jsou nejdůležitější faktory, které lidé hodnotí jako důležité, pro setrvání ve své práci?

7. EKONOMICKÉ HODNOCENÍ ORGANIZACE JAKO PRODUKČNÍHO SYSTÉMU (VSTUPY, VÝSTUPY, EFEKTIVITA)

Anotace: Cílem kapitoly je uvést přístup organizace z hlediska produkce a ekonomického hodnocení. Vysvětlen je ekonomický princip, přístup k oceňování zvěře a úhradě škod.

Klíčová slova: ekonomický princip, produkční systém, oceňování přírodních zdrojů, oceňování zvěře, škoda

Ekonomický princip je základem fungování organizací. Je ho možné formulovat pomocí dílčích principů maxima a minima, a to jak v kvalitativním (hodnotovém) vyjádření, tak v kvantitativním (množstevním) vyjádření.

Ekonomický princip je možné vyjádřit dvěma způsoby:

1. s určitým množstvím peněz je nutné usilovat o dosažení co nejvyššího peněžního výstupu (princip maxima),
2. určitého peněžního výnosu je třeba dosáhnout s minimálním množstvím peněz (princip minima).

Kvantitativní vyjádření ekonomického principu:

1. s určitým množstvím výrobních faktorů je nutné usilovat o dosažení co nejvyššího množství produkce výstupů (princip maxima),
2. určité množství vyprodukovaných statků (výstupů) je nutno dosáhnout s co nejnižším množstvím spotřeby výrobních faktorů (princip minima).

Princip hospodárnosti (ekonomický princip) patří mezi formální principy a charakterizuje pouze způsob hospodářského jednání. Subjekt na trhu tak může jednat podle ekonomického principu za předpokladu, že usiluje o maximální zisk, ale také pokud sleduje jiné cíle, například pokud chce zlepšit životní prostředí obyvatelstva, ujmout se hospodářské moci či může být hlavním cílem politický vliv.

Ekonomické hodnocení je důležitou součástí posouzení efektivního fungování organizace či celého systému. Důležitým pojmem v myslivosti je oceňování. **Oceňování** je postup, kterým se určí hodnota nebo cena majetku. Hodnota je stezejním pojmem v oblasti oceňování a označuje něco cenného, ať již z hlediska ekonomického, společenského či etického. V případě, že se jedná o ekonomickou hodnotu, pak se ocenění udává se v penězích. Daná hodnota je chápána antropocentricky, tedy výhradně sleduje prospěch člověka. Ekonomickou hodnotu je možné rozdělit na dvě základní složky – užitnou a neužitnou hodnotu. Užitná hodnota je pak odvozena od užítku, který získává hodnotící jedinec (subjektivní koncept) či celé společnosti (objektivní koncept). Neužitná hodnota pak představuje užítky ze statku, které plynou jiným subjektům. Metody správného ocenění přírody a jejích zdrojů představují v tržní ekonomice stále více důležitou tematiku. Lidstvo dlouhou dobu využívalo přírodu bezplatně, změna přišla až s průmyslovou revolucí a s intenzivním ekonomickým rozvojem, kdy příroda začala měnit. Dříve považované hojné statky se v poslední době postupně mění na statky vzácné. Ekologické problémy mají v ekonomickém rozhodování stále větší prostor. Hlavním cílem je najít rovnováhu mezi potřebami společnosti, která přírodu považuje za zdroj surovin, a snahou zachovat životní prostředí v co nejlepším stavu na principu konceptu trvalé udržitelnosti. Smyslem ekonomického hodnocení je určit společenské náklady, které je nutné vynaložit na využití omezených zdrojů a tím změnit signály trhu.

Přímá užitná hodnota je odvozena přímo z využívání přírodních zdrojů. V případě posouzení hodnoty zvěřiny populace se mezi přímou užitnou hodnotu zařazuje například zvěřina, kůže či trofej. Nepřímá užitná hodnota je reprezentována prvotním ekologickým posláním, jaké příroda a její ekosystémy nabízejí všemu živému, tedy i lidem. V ekonomických rozhodování však tyto hodnoty stále nejsou dostatečně zahrnuty, i když jejich význam je sílící. Ekonomické hledisko přistupuje k problematice myslivosti odlišně. Z tohoto pohledu se může optimální míra využití daného zdroje lišit od maximální míry obnovy. Na ekonomicky optimálním stavu se podílí náklady na získání

tohoto zdroje, výnosy a mezičasové preference. Ekonomické optimum se nachází v bodě střetu míry obnovy zdroje a mezních nákladů. Ekologický pohled poukazuje na odolnost ekosystémů k vnějším vlivům, která představuje nezbytnou vlastnost pro jejich zachování. Protože není možné s jistotou stanovit skutečnou stabilitu ekosystémů, je velice obtížné určit dopad na ekonomicko-ekologický systém jako celek. Environmentální otázky představují mnohem složitější komplex problémů, na které je třeba hledat řešení v celosvětovém měřítku, avšak se znalostí lokálních podmínek a následné lokální implementace a detailní aplikace.

Pro účely ocenění zvěře je možné použít dvě základní metody:

1. Přístup vycházející z **poptávkové křivky** podle Hickse a Marshalla. Metoda vychází z výzkumu zaměřeného na míru ochoty lidí zaplatit za zachování nebo zkvalitnění přírodního zdroje (prostředí) či ochoty přijmout náhradu při snížení kvality daného zdroje. Jedná se tedy o metody, které jsou založené na preferencích lidí. Mezi tyto techniky patří především: metoda dotazování (CVM – *Contingent Valuation Method*), implicitní oceňovací metoda (HPM – *Hedonic Price Method*) a metoda cestovních nákladů (TCM – *Travel Cost Method*). Tyto způsoby stanovení zvěře využívají například v Kanadě, USA a Švédsku.
2. Přístup prostřednictvím **nepreferenčních metod**. Tento způsob ocenění vychází ze sumarizace nákladů nutných k odvrácení škod, nákladů obnovy a náhrady a také nákladů ušlé příležitosti. Mezi obecné metody oceňování přírodních zdrojů patří metoda srovnávací (komparativní), výnosová (poptávková) a nákladová (nabídková).

Uživatel honitby je povinen hradit škodu, která byla způsobena v užívané honitbě a způsobena při výkonu myslivosti na honebních pozemcích nebo na polních plodinách, které ještě nebyly sklizené, vinné révě a lesních porostech a takovou škodu, kterou na těchto pozemcích způsobila zvěř. Škody způsobené zvěří, u které její početní stavy nemohou být snižovány lovem, musí hradit stát.

Za škodu způsobenou na zvěři odpovídá každý, kdo takovou škodu způsobil porušením právní povinnosti. Škodou na zvěři je myšlen neoprávněný lov zvěře, tedy pytláctví, ale i způsobený úhyn zvěře, zničení hnízdišť a životního prostředí zvěře či vypouštění živočichů, kteří by mohli narušit přírodní rovnováhu nebo narušit genofond zvěře. Nárok na náhradu tak má uživatel honitby.

Literatura a užitečné odkazy:

Feuereisel, J. Zelená čísla: O ekonomice v současné české myslivosti. 2010

[Zákon č. 449/2001 Sb. o myslivosti. 168/2001](#)

Kontrolní otázky:

- 1) Co je to ekonomický princip a jak se vyjadřuje?
- 2) K čemu slouží oceňování, jaký se přistupuje k oceňování zvěře, jaké metody se pro ocenění používají. Jaké jsou jejich výhody/nevýhody?
- 3) Co je to škoda v myslivosti? Kdo je zodpovědný za její náhradu?

8. EKONOMIKA MYSLIVOSTI NA ÚROVNI STÁTU

Anotace: Cílem kapitoly je představit hlavní úkoly státu v oblasti myslivosti a principy jeho hospodaření. Uvedeny budou výdajové a příjmové položky.

Klíčová slova: stát, úloha státu, výdaje, příjmy, kompetence, orgán státní správy myslivosti

Na úrovni státu se hodnotí se sledují stejné položky, tedy výdaje, které souvisí s provozováním potřebných správních orgánů a státní podporou myslivosti v oblasti vědy, výzkumu a vzdělávání. Další činnosti, které pod výkon spadají jsou definované v § 58 zákona č. 449/2001 Sb, o myslivosti, v platném znění. Na druhé straně stojí příjmy, které plynou do rozpočtu ze správních poplatků a vystavování dokladů, které jsou nutné k provozování myslivecké činnosti.

Mezi příjmy v souvislosti se správními poplatky patří vydávání loveckého lístku. Lovecké lístky jsou vydávány orgánem státní správy myslivosti (obec s rozšířenou působností) v obvodu, kde má žadatel trvalý pobyt. Mezi základní druhy loveckých lístků patří: lovecké lístek pro české občany, lovecké lístky pro žáky a posluchače odborných škol, na kterých je myslivost studijním oborem nebo povinným vyučovacím předmětem a lovecké lístky pro cizince. Lovecké lístky se vydávají pro české občany na dobu neurčitou (1 000Kč), nebo na dobu určitou, a to 1 den (30 Kč), nebo 5 dní (50 Kč), nebo 30 dní (70 Kč), nebo 6 měsíců (100 Kč), nebo 1 rok (150 Kč), pro žáky a posluchače odborných škol, na kterých je myslivost povinným vyučovacím předmětem, se vydává na jeden školní nebo akademický rok, nejdéle však do ukončení studia na takové škole (75 Kč). Pro cizince na dobu určitou, a to 1 den, nebo 5 dní, nebo 30 dní, nebo 6 měsíců, nebo 1 rok. Cizincem se pro účely této vyhlášky rozumí fyzická osoba, která nemá na území České republiky trvalý pobyt. Správní poplatky jsou placeny za úkony podle zákona o zbraních platné, a to například za vydání zbrojního průkazu za každou skupinu, zbrojní licence, vydání průkazu zbraně, za cestování se zbraněmi a přepravu zbraně (zbrojní průvodní list, Evropský zbrojní pas, povolení provozování střelnice. Příjmovou položku státu také tvoří pokuty uložené na základě §§63 a 64 zákona o myslivosti, v platném znění.

Náklady státu tvoří podpora v oblasti myslivosti a vlastní správa chodu orgánu státní správy myslivosti. Stát podporuje vybrané činnosti myslivosti dle §§58 a 62 zákona o myslivosti, v platném znění ve formě poskytování služeb, vytváření vhodného prostředí, nebo prostřednictvím finančních příspěvků např. oblast výchovy a vzdělávání, vyhodnocení chovu zvěře a organizace chovatelských přehlídek, osvěta a propagace myslivosti, podpora ohrožených a chráněných druhů zvěře, myslivecká kynologie, podpora sokolnictví, preventivní veterinární opatření a zdlouvání nákaz (podrobně viz kapitola 11).

Ministerstvo zemědělství rozhoduje o opatřeních k zachování druhů zvěře; dovozu, vývozu či vypouštění druhů zvěře; myslivosti, která se týká organizací v oboru působnosti Ministerstva obrany; uložení opatření k odstranění nedostatků zjištěných při provádění dozoru a kontroly; řídí výkon státní správy myslivosti; organizuje a řídí myslivecký výzkum a podílí se na vzdělávání v myslivosti; vypracovává koncepci rozvoje myslivosti; podílí se na mezinárodní spolupráci v rámci projektů a programů; dbá na zachování druhů zvěře; stanovuje ústředí hodnotitelskou komisi trofejí; pověřuje vybranou mysliveckou organizaci vedením evidence význačných trofejí; pověřuje právnické osoby prováděním zkoušek pro myslivecké hospodáře; pověřuje právnické osoby prováděním sokolnických zkoušek, zkoušek psů z výkonu a zkoušek z myslivosti; pověřuje celostátně působící myslivecké organizace pořádáním výstav; spolupracuje s občanskými sdruženími, které působí v myslivosti; zabezpečuje provádění vyšších odborných mysliveckých zkoušek; podporuje vybrané činnosti myslivosti; zpracovává statistická hlášení o myslivosti; posuzuje projekty společného zájmu energetické infrastruktury. Působnost krajů a obcí je dále uvedena v zákoně o myslivosti.

Literatura a užitečné odkazy:

Feuereisel, J. Zelená čísla: O ekonomice v současné české myslivosti. 2010

[Ministerstvo zemědělství - Eagri - myslivost](#)

[UHÚL - MYSLIVOST](#)

Kontrolní otázky:

- 1) Jaké jsou hlavní úkoly států v oblasti myslivosti?
- 2) Jakým způsobem kontroluje činnost na nižších organizačních jednotkách a v rámci celku?
- 3) Jaké jsou příjmové položky a jaké výdajové?
- 4) S jakým rozpočtem na úrovni státu se hospodaří?

9. CIC, FACE, ČMMJ – PRINCIPY HOSPODAŘENÍ, ŘÍZENÍ

Anotace: V rámci následující kapitoly se studenti dozví hlavní přístupy k řízení organizací na úrovni mezinárodní, regionální a národní. Uvedeny budou hlavní cíle organizací, jejich fungování a poslání do budoucna. Na základě přednášky budou studenti schopni určit odlišnosti fungování, prosazování zájmů i samotného hospodaření v myslivosti.

Klíčová slova: znalostní management, kriminalita na volně žijících zvířatech, organizační struktura

Mezinárodní rada pro ochranu a lov zvěře (*International Council for Game and Wildlife Conservation (CIC)*) je nevládní, nezisková mezinárodní poradní organizace, jejíž cílem je ochrana volně žijící zvěře a její lov. Základní vizí je dosáhnout takového světa, kde je divoká zvěř oceňována a chráněna jako součást přírody ve prospěch lidstva. Aby bylo dosaženo této vize, je CIC připravena propagovat a podporovat ochranu divoké zvěře a životní prostředí zvěře, tedy krajinu, místní komunitu a tradice prostřednictvím udržitelného využívání včetně lovu. Mezi základní priority organizace patří podpora ochrany přírody prostřednictvím udržitelného využívání. CIC přispívá v oblasti **znalostního managementu**, neboť je považována za globální důvěryhodný zdroj pro globální problémy v oblasti lovu. V neposlední řadě chce bojovat proti kriminalitě na divoké zvěři, a tedy podporovat regulovaný lov jako důležitý nástroj proti kriminalitě na volně žijících zvířatech. Od roku 2003 má sídlo ve Vídni, kde provozuje svou centrálu. Administrativní kancelář organizace je od roku 1999 v Budapešti v Maďarsku. CIC provádí přeshraniční spolupráci ve formě společných ochrannářských projektů, symposií a dalších aktivit souvisejících s volně žijícími zvířaty, a to i na regionální úrovni. V současnosti taková koordinační fóra existují v severovýchodních zemích, ve Středomoří a ve střední a východní Evropě.

Činnost CIC je rozdělena do tří divizí. Prostřednictvím těchto divizí CIC realizuje projekty, formuluje doporučení a organizuje vědecké konference týkající se ochrany přírody, udržitelného využívání a původních obyvatel a místních komunit). Valná hromada je pro CIC nejdůležitější událostí v kalendářním roce. Koná se každoročně, přičemž každé valné shromáždění se koná v jiné zemi. Valné shromáždění je odpovědné za plnění úkolů souvisejících s průběžnou prací a funkcemi CIC.

FACE (*European Federation for Hunting and Conservation*) je Evropská federace pro lov a ochranu, je to mezinárodní nezisková nevládní organizace, která byla založena v roce 1977 a zastupuje zájmy 7 milionů evropských lovců. Díky tomu je FACE největším demokraticky reprezentativním orgánem pro myslivce na světě a pravděpodobně jednou z největších evropských organizací občanské společnosti.

Členy této organizace jsou národní sdružení myslivců ze 37 evropských zemí včetně EU-27. Organizace má také 7 přidružených členů a má svůj sekretariát v Bruselu. FACE zastává princip udržitelného využívání a je členem Mezinárodní unie pro ochranu přírody (IUCN) od roku 1987. FACE spolupracuje se svými partnery na řadě záležitostí souvisejících s lovem, od mezinárodních dohod o ochraně přírody až po problémy místní implementace cílem udržet lov v celé Evropě. Tým organizace sídlí v Bruselu a tvoří sekretariát, který každý den zastupuje zájmy svých členů a 7 000 000 evropských lovců.

Národní největší mysliveckou organizací je Českomoravská myslivecká jednota, která sdružuje české, moravské a slezské myslivce již od roku 1923. Celkově čítá 55 tis. členů, pro něž a také pro veřejnost ochraňuje myslivost jako kulturní dědictví a pečuje o její trvalý rozvoj. Hlavním úkolem je podpora činnosti myslivců v péči o zvěř a krajinu, organizace zkoušek z myslivosti, zkoušek pro myslivecké hospodáře, upotřebitelnosti loveckých psů a sokolnické zkoušky. ČMMJ organizuje společenské akce, udržuje a rozvíjí myslivecké tradice na regionální, národní i mezinárodní úrovni. Jednou z funkcí je vzdělávání v oblasti myslivosti pro děti, pro něž také organizuje soutěž dětí a mládeže s padesátiletou tradicí s názvem Zlatá srnčí trofej, pořádány jsou i umělecké soutěže a dětské myslivecké kroužky po celé České republice.

Mezi nejdůležitější orgány ve vedení organizace patří Myslivecká rada ČMMJ, která ve spolupráci se státními orgány a dalšími právníckými osobami řeší potřeby myslivosti a zájmy ČMMJ. Myslivecká rada jako kolektivní orgán je tvořena předsedou, místopředsedou pro spolkovou činnost, místopředsedou pro ekonomiku a legislativu

a čtrnáct členů, kteří zastupují jednotlivé kraje a jsou voleni pobočnými spolky daného kraje. Předseda a místopředseda jsou zvoleni Sborem zástupců. Setkání Myslivecké rady ČMMJ probíhá nejméně jednou za tři měsíce. Předsednictvo ČMMJ se zabývá běžnou činností chodu celého spolku v období mezi jednáními myslivecké rady, je oprávněna zřizovat odborné komise a pracovní skupiny a zajišťuje vydávání věstníku. Důležitým orgánem je dozorčí rada, která je samostatným a nezávislým orgánem a ze svých členů volí předsedu a místopředsedu. Dozorčí radě předkládá zprávy o své činnosti sboru zástupců ČMMJ a informuje Mysliveckou radu ČMMJ

Nejvyšší orgán Českomoravské myslivecké jednoty představuje Sbor zástupců, jehož hlavním úkolem je rozhodování o hlavním zaměření činnosti spolku, stanovách a jejich změnách, rozpočtu a výsledku hospodaření a vnitřních předpisech. Tento orgán volí a odvolává Mysliveckou radu a Dozorčí radu, rozhoduje o přeměně či zrušení spolku. Setkání probíhá v podobě Shromáždění delegátů (zástupců pobočných spolků a odborných klubů) obvykle dvakrát ročně.

Literatura a užitečné odkazy:

Bureš, V. Znalostní management a proces jeho zavádění: Průvodce pro praxi. Praha: 2007. Grada Publishing a.s, ISBN: 8024767171

[CIC](#)

[FACE](#)

[ČMMJ](#)

Kontrolní otázky:

- 1) Jaké je hlavní poslání každé z organizací? Prostřednictvím jakých aktivit svoje vize naplňují? Jaká je organizační struktura a proces rozhodování uvnitř organizace?
- 2) Jaké jsou hlavní orgány ČMMJ a k čemu slouží?

10. MARKETINGOVÉ AKTIVITY MYSLIVECKÝCH ORGANIZACÍ

Anotace: Cílem této kapitoly je představit důležitou součást mysliveckých organizací, a to je oblast propagace a komunikace se širokou veřejností. Uvedeny jsou nejdůležitější aktivity, jejich podíl a význam ve fungování různých typů organizací. Pro správné stanovení vhodného typu komunikace je nutné vycházet z kvalitních a relevantních informací, provedených výzkumů zaměřených na vnímání myslivosti a vyjádření její podpory.

Klíčová slova: propagace, komunikace, vzdělávání, cílová skupina, nehmotné kulturní dědictví, marketingový informační systém, informace, výzkum, chovatelská přehlídka

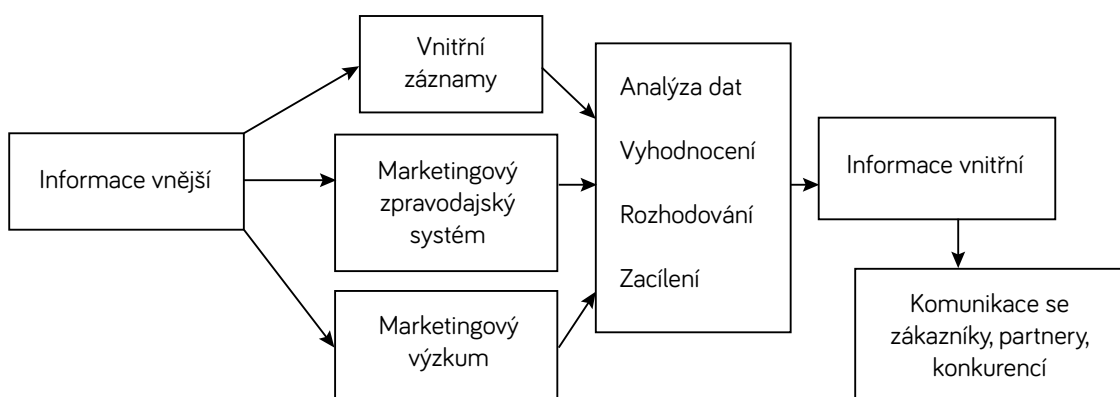
Myslivecká kultura, osvěta a propagace myslivosti je důležitou součástí aktivit mysliveckých organizací. Svým chováním, vystupování ovlivňují nejen veřejnost mysliveckou, ale také laickou. Myslivost byla na základě žádosti od ČMMJ v roce 2011 zařazena na Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury České republiky, který byl zřízen Ministerstvem kultury v roce 2008.

Osvěta myslivosti probíhá napříč všemi mysliveckými organizacemi, které v oblasti myslivosti působí. Některé se propagací a šířením dobrého jména věnují více, věnují se vzdělávací činnosti napříč věkovými kategoriemi a předávají znalosti a zkušenosti mezi laickou i odbornou veřejností. Mezi nejdůležitější aktivity v oblasti marketingu patří výchova adeptů a zkoušení odborných znalostí osob, které se myslivosti věnují, práce s mládeží (Zlatá srnčí trofej, lesní pedagogika), účast na mezinárodních jednáních a konferencích s tématem myslivosti, výstavy a veletrhy myslivosti, podpora klubů, vydávání odborných časopisů, působení na internetu, sociálních sítích.

Pro hodnocení kvality chované zvěře a zároveň kontroly ulovené zvěře orgán státní správy myslivosti ve svých územních obvodech rozhoduje o konání chovatelské přehlídky trofejí a stanovuje hodnotitelskou komisi.

Aby mohla organizace dobře fungovat, musí vedle svojí vize, stanovit i svoji cílovou skupinu, tedy takový okruh osob, na který se bude ve své komunikaci zaměřovat. Důležité je rozhodnout, zda se bude jednat o laickou, či odbornou veřejnost? Jaká bude věková kategorie cílové skupiny a co bude hlavní myšlenkou, která má být prostřednictvím konkrétního marketingového nástroje sdělena. Důležitým zdrojem pro rozhodování organizací je informace. Informace je konkurenční výhodou organizací, urychluje se rozhodování, snižuje se riziko. Pro rozhodování je pak důležitá zejména kvalita informací, jejich dostupnost, relevantnost k problematice, přesnost a včasnost, dostatečné množství a také to, kdy výhody převyšují náklady na pořízení. Marketingový informační systém je systém, který „zahrnuje lidi, zařízení a postupy zajišťující shromažďování, třídění, analyzování, vyhodnocování a včasnou distribuci potřebných a přesných informací pro pracovníky, kteří činí rozhodnutí“ (KOTLER, 2007, str. 11)

Obrázek 2: Schéma marketingového informačního systému

Zdroj: vlastní

U ziskových organizací je typické sledování chování zákazníka. Vnitřní záznamy jsou záznamy, které pocházejí z databáze klientů. Na základě cyklu od objednávek k platbám je možné segmentovat zákazníky a následně zacílit na konkrétní skupinu. Marketingový zpravodajský systém obsahuje očekávaný vývoj vybraných ukazatelů ze statistických přehledů, odborných publikací a vědeckých článků, tisku, výročních zpráv firem, konference, z veletrhů a výstav či všeobecně z internetu. Základním rozdílem od interního systému je poskytování informací o událostech a budoucích trendech. Marketingový výzkum je třetí důležitou složkou. Jde o způsob získávání informací o trhu (konkurence, tržní příležitosti, rizika, cílové skupiny apod.), které mají význam pro úspěšné vedení firmy. Výstupy z marketingového výzkumu jsou důležitou součástí tvorby marketingové i celopodnikové strategie. Marketingový výzkum se dělí na primární a sekundární. Primární výzkum je takový, který si firma provede sama u zákazníka či firem podle cíle dotazování. Výhodou primárního výzkumu je jeho aktuálnost a přesnost. Nevýhodou potom vysoké finanční náklady a čas. Sekundární výzkum je takový, který se skládá z již provedených výzkumů, které existují a byly provedeny dříve. Výhodou je to, že je rychlejší a levnějším řešením. Nevýhodou je neaktuálnost dat a nepřesnost. Primární výzkum může být kvantitativní (např. pomocí metody PAPI, CAPI, CAWI), nebo kvalitativní (např. hloubkové rozhovory, skupinové diskuse, mystery shopping).

Literatura a užitečné odkazy:

- Foret, M. Marketingová komunikace. Albatros Media a.s. 2013. ISBN: 8026603214
- Jakubíková, D. Strategický marketing: Strategie a trendy - 2., rozšířené vydání. Grada Publishing a.s. 2013. ISBN 8024787067
- [Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury České republiky](#)

Kontrolní otázky:

- 1) Proč byla myslivost zapsaná na Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury České republiky. Jaké důsledky tento zápis nese?
- 2) Jaké marketingové aktivity vykonávají myslivecké organizace? Jaké jsou rozdíly dle základního dělení organizací? Které organizace se na osvětu zaměřují více?
- 3) Jaký názor převládá u laické veřejnosti na myslivost a proč? Vyhledejte odborné studie z ČR i zahraničí a porovnejte je.

11. DOTACE A JEJICH ZÍSKÁVÁNÍ V OBLASTI MYSLIVOSTI, LESNICTVÍ, ZEMĚDĚLSTVÍ

Anotace: Cílem kapitoly je přiblížit význam, roli a smysluplnost podpory v oblasti myslivosti, lesnictví a zemědělství. Součástí je i proces získávání dotací a odkaz na nejdůležitější aktuální informace, které je třeba sledovat.

Klíčová slova: dotace, poskytování dotací, subvence, žádost, žadatel, Evropské strukturální fondy

Dotace je definována v zákoně č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Za dotaci se považují peněžní prostředky státního rozpočtu, státních finančních aktiv nebo Národního fondu, které jsou poskytnuté právnickým nebo fyzickým osobám, na základě stanoveného účelu, který musí být bezpodmínečně dodržen. Pro nestátní neziskové organizace je dotace dle § 27 odst. 7 vyhlášky č. 504/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, bezúplatné plnění přímo nebo zprostředkovaně poskytnuté podle zvláštních právních předpisů ze státního rozpočtu, státních finančních aktiv, Národního fondu, ze státních fondů, z rozpočtů územních samosprávných celků za stanoveným účelem. Za dotaci se také pokládají bezúplatná plnění, která jsou poskytnutá účetním jednotkám na stanovený účel ze zahraničí z prostředků Evropského společenství nebo z veřejných rozpočtů cizích států a dále prostředky a granty, které jsou poskytnuté podle zvláštního právního předpisu.

Hlavním smyslem dotací je ovlivnit aktivity právnických a fyzických osob tak, aby bylo dosaženo předem stanoveného cíle, který má dopad na celou společnost.

Tabulka 1: Příspěvky na vybrané myslivecké činnosti poskytované z rozpočtu k 1. 10. 2021

Název příspěvku	Předmět příspěvku
Příspěvek na zlepšování životního prostředí zvěře	<ul style="list-style-type: none"> • políčka pro zvěř • napajedla pro zvěř • betonové nory na lov lišek • lapací zařízení • hnízdní budky pro vodní pták • odchyťová zařízení na spárkatou zvěř • krmelce pro drobnou zvěř • akusticko-světelné plašiče zvěře • provoz přezimovacích obůrek (příspěvek na krmivo) • snižování početních stavů kormorána velkého • snižování početních stavů prasete divokého
Příspěvek na podporu ohrožených druhů zvěře a zajíce polního	<ul style="list-style-type: none"> • vypouštění tetřeva hlušce, tetřívka obecného, koroptve polní nebo zajíce polního • pořízení a umístění nebo výroba a umístění nových přenosných přístřešků pro koroptve polní
Příspěvek na vybrané oborní chovy	<ul style="list-style-type: none"> • oborní chovy jelena bílého a kozy bezoárové
Příspěvek na použití dravců v ochraně rostlin	<ul style="list-style-type: none"> • instalace hnízdních podložek nebo budek pro dravce • rozmístění loveckých stanovišť (berlíček) pro dravce
Příspěvek na preventivní veterinární léčebné akce a zdolávání nálezů v chovech zvěře	<ul style="list-style-type: none"> • aplikace veterinárních antiparazitických přípravků pro léčbu parazitóz u spárkaté zvěře • laboratorně provedené veterinární vyšetření směřující ke zjišťování nálezů v chovech zvěře
Příspěvek na ozeleňování krajiny včetně oplocování dřevin	<ul style="list-style-type: none"> • založení remízků mimo pozemky určené k plnění funkcí lesa • výsadba vybraných druhů plodonosných dřevin mimo pozemky určené k plnění funkcí lesa
Příspěvek na propagaci a osvětu myslivosti	<ul style="list-style-type: none"> • chladicí zařízení pro ulovenou zvěř
Finanční příspěvek na chov a výcvik národních plemen loveckých psů	<ul style="list-style-type: none"> • úspěšně vykonaná zkouška psa z výkonu u plemen psů český teriér nebo český fousek
Finanční příspěvek na chov a výcvik loveckých dravců	<ul style="list-style-type: none"> • úspěšný odchov jestřába lesního, sokola stěhovavého, raroha velkého nebo orla skalního

Zdroj: MZe, 2021

Ministerstvo zemědělství České republiky každoročně vyčleňuje finanční prostředky na vybrané myslivecké činnosti. Žadatelem může být uživatel honitby, vlastník loveckého psa, vlastník umělého chovu loveckého dravce. Žádosti se příslušnému krajskému úřadu v elektronické podobě pro žadatele dostupné na adrese eagri.cz/mpz. Pro žadatele je dostupná příručka pro žadatele, manuály pro používání modulu pro žadatele, které upřesňují postup podávání žádosti.

Na myslivecké činnosti může být získána i dotace z Evropských strukturálních a investičních fondů. Prvním krokem je vytvoření podrobného projektového záměru. Projekt by měl mít jasný specifický cíl, tedy k jaké změně po realizaci projektu dojde, na jakou cílovou skupinu bude zaměřen a zejména jak bude financován. Dle projektového záměru je vhodné vyhledat program, na základě kterého by bylo možné projekt financovat. V rámci programu je vždy definováno, kdo může o podporu požádat, tedy být žadatelem. Průběžně jsou vyhlašovány výzvy, v rámci kterých lze žádosti podávat a vyhodnocují se postupně. Kolové výzvy jsou otevřeny po několik týdnů až měsíců a žádosti se vyhodnocují najednou. V současné době se všechny výzvy podávají prostřednictvím elektronického systému ISKP MS 2014+. Při posuzování žádosti řídicí orgán postupuje podle předem stanovených kritérií, které projekt musí obsahovat. V případě schválení projektu je s úspěšným žadatelem podepsána smlouva. Platba dotace může mít různou podobu. Může být proplacena na základě prokázání výdajů (tedy ex-post), poskytnutím prostředků dopředu (ex-ante), nebo kombinovaně. Důležitou součástí a povinností je průběžná dokumentace (fotografie, prezenční listiny, protokoly, záznamy z jednání) a publicita projektu. Projekty musí být udržitelné, tedy zde musí být jasně průkazné, že kvalitní výstupy budou společnosti sloužit i po skončení trvání projektu.

Literatura a užitečné odkazy:

- Marada, P. a kol. Zvyšování přírodní hodnoty polních honiteb. Grada Publishing a.s., 2011. ISBN: 8024738856
- Svoboda, J., Lososová, J., Zdeněk, R. Zemědělské dotace v Evropské unii. Wolters Kluwer Česká republika, 2017. ISBN: 8075529197
- eAgri - [Dotace](#)

Kontrolní otázky:

- 1) Co je to dotace a jaký je její smysl?
- 2) Jaké dotace na myslivost poskytuje MZe a jaké činnosti mohou být financovány z EU?
- 3) Jaké činnosti může ze zdrojů EU čerpat myslivecký spolek hospodařící v pronajaté společenstevní honitbě?
- 4) Jaký je postup podávání žádostí o dotace MZe a dotace EU?

12. PRINCIPY HOSPODAŘENÍ NA ŠLP, VLS, LČR

Anotace: Cílem kapitoly je představit vybrané podniky a uvést jejich hlavní cíle hospodaření, organizační strukturu a fungování v rámci myslivosti České republiky.

Klíčová slova: školní podnik, udržitelné hospodaření, střediska, správy, závody, divize, integrovaný systém managementu

Školní lesní podnik v Kostelci nad Černými lesy je součástí České zemědělské univerzity. Dle zákona o vysokých školách č. 111/1998 Sb může být lesní statek pracovištěm veřejné vysoké školy, v případě, že se tam uskutečňují praxe studentů studijních programů v oblasti lesnictví a v návaznosti na tyto studijní programy se vykonává výzkumná nebo vývojová činnost. O zřízení, sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení lesního podniku rozhoduje na návrh rektora akademický senát veřejné vysoké školy. V čele lesního statku stojí ředitel, kterého jmenuje a odvolává rektor. Ředitel lesního podniku je oprávněn jednat za veřejnou vysokou školu pouze ve věcech, o nichž to stanoví vnitřní předpis této školy.

Ředitelství se dále člení na úseky výrobně technický a ekonomický, v jejichž čele stojí náměstci. Podnik byl založen v roce 1935 na pozemcích Lichtenštejnského velkostatku o výměře 4 408 ha, V r. 1956 byl podnik převeden do resortu školství a postupně vznikala samostatná podniková struktura podřízená rektorovi Vysoké školy zemědělské v Praze, od r. 1995 ČZU v Praze. Současná velikost spravovaného území činí cca 6 900 ha (5 000 vlastních a 2 000 pronajatých). Součástí je i obora Aldašín o rozloze 100 ha. Hlavním účelem podniku je vzdělávací činnost, podnikem **ročně projde více než 4 000 studentů**.

Podnik ve svěřených lesích hospodaří maximálně šetrným způsobem, podporuje přirozenou obnovu. Při hospodaření maximálně využívá zejména podrostní hospodářský způsob. Manipulace dříví je zajišťována střediskem dopravně manipulačním, kde je umístěn sklad následně zpracování. Výroba řeziva je zajištěna **střediskem dřevařské výroby**. Prodávány jsou také přidružené sortimenty jako vlákna, **štěpka, piliny, palivo, kůra**. Významnou provozní jednotkou ŠLP je **středisko okrasných a lesních školek**, které produkuje přes **2 miliony ks sazenic** ve více než **500 druhích** a 2000 kultivarech okrasných dřevin ročně. **Středisko rybníkářství a myslivosti** zabezpečuje fungování soustavy rybníků na Jevanském potoce. Produkce ryb patří mezi významnou a dvoudobou složku činností ŠLP. Další podstatným úkolem je funkce retenční, která spočívá ve vyrovnání průtoků v povodí Jevanského potoka. Dalšími středisky jsou **středisko služeb**, které zabezpečuje provoz zámeckého areálu, **mechanizační dílny**, které se zabývají opravou zahradní techniky, provoz lesního hospodářství provádí středisko **lesní správa**.

Hlavním principem hospodaření na ŠLP je trvale udržitelné hospodářství. Lesní správa je rozdělena do lesních úseků. Součástí je také unikátní Národní přírodní rezervace Voděradské bučiny.

Vojenské lesy a statky ČR, s.p. představují účelovou organizaci, která hospodaří ve výcvikových prostranstvích armády. První vojenské cvičiště bylo založeno již v roce 1905 ještě v období Rakouska-Uherska. První předchůdce podniku vznikl 1924 jako Vojenský dřevařský podnik ve Velkých Levárech. Postupně došlo k rozšiřování podniku, v roce 1946 – 1953 bylo ustanoveno 12 vojenských prostorů. Po roce 1989 došlo k organizační změně a vznikly Vojenské lesy statky ČR a Vojenské lesy a majetky Srov. Řídícím orgánem celého podniku je ředitelství se sídlem v Praze. Podnik využívá divizní organizační strukturu.

Vizí podniku je patřit mezi evropské špičky v lesnicko-dřevařském sektoru. Snahou je obnovovat a udržovat stabilní lesní ekosystémy, stejně jako zvyšovat druhové zastoupení dřevin s cílem přiblížit se přirozené skladbě lesů s přiměřeným uplatněním produkčně vhodných druhů a rozvíjet mimoprodukční funkce lesů. Mezi cíle patří poskytovat kvalitní služby s ohledem na životní prostředí a bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců. Podnik se také zavazuje k tzv. integrovanému systému managementu, který je založen na platných legislativních a dalších předpisech zejména s ohledem na mezinárodní normy: ISO 9001:2009, ISO 14001:2005, OHSAS 18001:2008 a TD CFCS 2002:2013.

Lesy České republiky jsou státním podnikem, který byl založen 1. 1. 1992 pod záštitou Ministerstva zemědělství. Hlavním posláním podniku je hospodaření na více než 1,2 mil. Ha lesa, které vlastní stát (86 % rozlohy státních lesů) a správa více než 38 tis. Km vodních toků. Organizační struktura je trojstupňová. Ředitelství sídlí v Hradci Králové. Na ředitelství je navázáno sedm regionálních pracovišť – oblastní ředitelství, 5 lesních závodů a 1 semenářský závod. Dalším stupněm organizační struktury jsou lesní správy. Hlavním principem podniku je opět trvale udržitelné hospodaření v lesích, které je založené na plnění produkčních funkcí lesů v souladu s využíváním přírodních sil. Toto hospodaření je doloženo certifikací PEFC. Lesy ČR také představují významnou službu pro vlastníky soukromých lesů, neboť vykonávají funkci odborného lesního hospodáře, pro kterého zavedly vnitřní kvalifikaci. Prioritou podniku je vyrovnané finanční hospodaření, financování činností z vlastních zdrojů nezávisle na státním rozpočtu. CRA Rating Agency, a.s., udělila v roce 2004 LČR dlouhodobý CRA Rating na úrovni A+ / czAaa, což je nejvyšší možné ohodnocení podnikatelského subjektu, které může být v České republice dosažené. Základním dokumentem, který deklaruje podporu rozvoje veřejných funkcí lesů, je PROGRAM 2020, na který navazuje program Lesy pro život. LČR jsou také spravují největší část chráněných území a jsou tak důležitým společníkem orgánů ochrany přírody.

Literatura a užitečné odkazy:

- VLS - [myslivost](#)
- LČR - [myslivost](#)
- ŠLP - [myslivost](#)

Kontrolní otázky:

- 1) Jaké jsou principy hospodaření v jednotlivých organizacích a jaké jsou jejich hlavní rozdíly?
- 2) Jaká je organizační struktura v podnicích?
- 3) Jakým způsobem je provozována myslivost? Nabízí podniky lov zvěře za poplatek? Jaké je cenové srovnání, srovnání nabízených služeb?

Název: Studijní opora pro předmět Řízení mysliveckých organizací

Autor: Ing. Markéta Kalábová, Ph.D.

Vydavatel: Česká zemědělská univerzita v Praze

Schváleno ediční komisí FLD

Počet stran: 29

První vydání

Rok vydání: 2022

ISBN: 978-80-213-3172-3

Fakulta lesnická
a dřevařská

Studijní opora pro předmět
Řízení mysliveckých organizací

Ing. Markéta Kalábová, Ph.D.

2022

ISBN 978-80-213-3172-3

9 788021 331723